

EĞER

Eğer;
Kalmıřsa birkaç iyi insan
řu kaçamak ışıklardandır
Görkemli ağıtlar, atlaslar; çocukların sürüklediği yaşlı ırmaklar

Önceleri,
Rüzgârlarla dalgalanırdı saçlarımız
Saçlarımız; bir tutam başak gibi sararırdı
Diđer evleri hiç düşünmezdik; ölü anneler, ağustostan artakalan uygarlıklar

Kiraz ağaçları, kavaklar, mutsuzluğun ayarttığı o eski romanlar
İşte o mezar, işte o sokaklar; ey kara at, günahlılar, cüzamlılar.

Davut Güner